

været enig om, at det er absurd at have en By som Kjøbenhavn, med hvad den indeholder i militær og andre Retninger, befæstet fra Søfiden uden at have en tilsvarende Befæstning fra Landsfiden. Det tror jeg ogsaa, og det er derfor, at man stadig er kommen frem med Landbefæstningen samtidig med Søbefæstningens Udvidelse. Men det er Noget, man ikke kan komme bort fra, at der eksisterer en Søbefæstning, som er bygget efter Love, vedtagne paa regelmæssig Maade af begge Thing og Stadsfæstede af Kongen. — Naar det ærede Medlem ønskede en Udtalelse fra min Side om, hvorledes jeg stiller mig med Hensyn til denne Sags eventuelle Fremme, selv om den ikke kan føres videre i det andet Thing, saa maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan tjene det ærede Medlem i at udtale mig mere besangaende. Jeg har ved tidligere Leiligheder udtalt mig tilstrækkelig tydeligt, og det kan ikke falde mig ind, navnlig da det ærede Medlem alligevel ikke vil stemme for Forslaget, i saa Henseende at give ham nærmere Oplysning. Jeg skal kun sige ganske i sin Almindelighed, at foreløbige Love altid ere begrundede i en vis, hvad man kalder paatrængende Nødvendighed. Hvorvidt en saadan vil være til Stede i et givet Øieblik, om maaste et, to, tre eller fire Aar, det kan intet Menneske se nu, deri ligger selvfølgelig, at intet Menneske kan sige Noget derom, og jeg kan derfor ikke indlade mig videre paa dette Spørgsmaal.

Jeg ønsker endnu kun at gjøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse i Mindretallets Betænkning. Naar Mindretallet synes at anse det for noget saa Særgeligt, hvis man kom ind paa provisoriske Befæstninger, blandt Andet af den Grund, at den Offerberedvillighed, som skulde være Grundlaget for Forsvaret, ogsaa naar Krigen kommer, skulde mangle, hvad der vel skal antyde — Noget, som jo ogsaa er fremkommet ved andre Leiligheder — at Soldaterne ikke vilde staa med tilstrækkelig Tapperhed og Offerberedvillighed i provisoriske Fæstninger og med provisoriske Vaaben, saa tror jeg, at Mindretallet fuldstændig mistjender de faktiske Forhold, som de ere, naar Krigen kommer. Kommer den først, saa er der ingen Soldat, der spørger, om disse Kanoner eller disse Befæstninger ere bevilgede ad regelmæssig eller ad provisorisk Veie, saa spørger man kun, om der er tilstrækkelige Kanoner, Geværer og Befæstninger; Soldaten veed, at det er det, det kommer an paa, og han er den Første til at kritisere baade den Regjering og den Repræsentation, der ikke har benyttet Fredens Dage til at staffe det tilveie, man kunde ønske. (Stemmer: Hør! Hør!). Jeg vil sige i Mod-

sætning til Mindretallets Udtalelse om, at man skulde enes om, at man aldrig kom til at befæste provisorisk, at man skulde se at enes om, at Befæstningsagen aldrig skulde trækkes ind i det daglige politiske Kjøbleri, ikke bruges til politisk Vøstestang, den skulde man lade staa udenfor, havde man havt en Følelse af det, var Forsvarsagen nok bleven fremmet. (Stemmer: Hør! Hør!)

J. Bedersen: Jeg vil kun gjøre en kort Bemærkning til den høitærede Minister. Naar han siger, at der foreligger fuldstændige Oplysninger om, hvad det Hele vil koste, saa siger jeg ja, det er jo ganske vist, men naar jeg har talt om en Forstærkning af Kjøbenhavns Søbefæstning, saa har jeg ikke tænkt mig Muligheden af et saadant Paahæng af Landbefæstningen, som den høitærede Minister foreslaar. Naar jeg har omtalt en samlet Overveielse af disse Spørgsmaal, da har jeg tænkt mig en saadan Overveielse, der meget betydeligt kunde reducere det Hele, og dersom man gik til nu at anlægge blot et Fort ude paa Middelgrunden, saa vil det være vanskeligt at faae en Reduktion udført paa den øvrige Befæstning. Søvrigt veed jeg meget godt, hvad det Hele vil koste, det er tilstrækkelig ophlyst i den Betænkning, der er afgivet om Landbefæstningen. Den ærede Minister sagde: Der er jo en Søbefæstning, som er vedtagen paa regelmæssig Maade, og den kommer man ikke bort fra. Ja, hvad man er kommen til paa en regelmæssig Maade, kunde man dog muligvis ogsaa komme bort fra paa regelmæssig Maade. Det er meget ofte fremhævet, at den nuværende Søbefæstning er til ingen Nytte (Stemmer: Jo!) Dersom jeg ikke tager feil, har man i denne Sal for et Par Aar siden hørt meget stærke Udtalelser om, hvor strøbeligt og unyttigt det Hele var derude. Jeg vilde ikke anse det for den største Urimelighed, dersom man kunde blive enig om at nedlægge den Smule Søbefæstning, man har derude, og gjøre Kjøbenhavn til en aaben By. — Hvad angaar Spørgsmaalet om Udsigten til at faae en provisorisk Fæstning eller ikke, da vilde den ærede Minister ikke nærmere udtale sig derom. Det forekommer mig endog, at han traak ind paa de Udtalelser, han fremkom med ved Sagens 1ste Behandling. Den Gang sagde den ærede Minister, at han ikke godt kunde tænke sig Muligheden af, at det hele store Foretagende skulde blive gennemført provisorisk. I Dag derimod sagde den ærede Minister, at man aldrig kunde vide, om den paatrængende Nødvendighed, der skal til ved en saadan Leilighed, kunde komme i Løbet af et Par